

Andreja in Brane po Norveški vse do Lofotskih otokov



Letošnji cilj: Lofotski otoki, fjordi in naravne znamenitosti Norveške. Od 17.8. do 13.9. 4 tedne!

Je pa tudi deseta obletnica najetja avtodoma pri Adrii. Luxuzna izvedba. Špon! Drugače je to najino 11. potovanje z avtodomom.

1. Dan

Kot že omenjeno, se najino potovanje – vožnja – začne v Novem mestu. Že izkušena ga napolniva in tako doma dodava samo še hrano v hladilnik.

Po avtocestah do Regensburga. Z izkušnjami se tokrat ustaviva na parkirnem prostoru pri templju [WALHALA](#) - 49.0325833,12.2249502. Nisva ga obiskala. Je pa lokacija cca 10km od Regensburga in primerna le za kolesarje.



2. Dan

Prespiva sama. Tako kot tempelj WALHALA, pustiva tudi kitajski paviljon za takrat, ko se bova vračala. Zjutraj pade samo kruhek.

Obiščeva blagovni center, da kaj pojeva. Vsi nosijo maske. Pa še midva. Skromen oddelek z restavracijami.

Ker je danes šele drugi dan vožnje, sva že ob 19:30 na cilju. Vasica [Hodenhagen](#) - 52.7611165,9.5883234, ob živalskem vrtu Sarangeti, 6km z AC.

Zaseden prostor, ob mini kopalnem jezercu s peščeno plažo, brezplačen – plačljiva samo voda, izpust, na travici, s plačilom oskrbe. Ni kaj, treba se bo stisnit.



3. Dan

Mi gremo pa na Norveško. S trajektom! Brez obotavljanja.

Smo 3-ji v čakalni vrsti. Po skeniranju QR kode (prvič po 3 mejah!) in kar nekaj 'nalepkah' o Korona statusu potnikov, se vkrcamo na trajekt. Moja laična ocena – prazen, oz. zelo malo potnikov. V večini prikolice in AD-ji.

Trajekt kot trajekt. Dolg čas. Si ogledava trgovine, da ne bova nazaj grede iskala darila.

Je malce zanimivejše na izhodu z trajekta. Kristiansand, Norveška.

Po dolgih letih doživiva, da naju carinik – policaj? - sprašuje kaj in kako. In čez 15 min sva v postelji tam [nekje med bloki](#) - 58.1580479,7.9826384.

4. Dan

Dobro spanje. Dovoljeno in mirno. Smo bili vsaj 4-je.



Najprej potešim mojo radovednost in si ogledam sosednje 'prepovedano' prenočevanje. Vseeno so bili nekateri tam.

Vožnja na sever je čudovita. Na začetku še nekaj ostankov civilizacije (naselja). Kmalu pa prava Norveška. Voda, reke, jezera, planine(?), urejena počivališča z ogrevanimi WC-ji. Narava.



Po cca 110 km, v kraju Nomeland zavijeva na zahod – cesta 337. Tako opevana motociklistična pot. Res jih je bilo veliko. Prav tako kot avtodomarjev. Lepa, široka(!) cesta.

Hribi so tu čisto drugačni, kot pri nas. Masivne gladke skale. Pojavljajo se ogromni balvani tam nekje. Nemogoče, da bi jih prinesel človek. Ledenik? Vmes pa vse od jezer do jezerc.

Pojavi se tudi prvo 'cestninjenje', košnja trave na strehah vikendov. Kje vse se plača cestnino?

<https://www.autopass.no/en/autopass>. Čudovita sproščujoča vožnja. Paša za oči 😊

Nekje vmes je odcep za Lysebotn fjord in 6h sprehoda do znamenite zagozdene skale Kjerag. Na njihovem parkingu možno prespati.



Za kosilo si izbereva 'slepo ulico', tik pod jezero. Če že ne drugega, je bilo lepo in toplo.



Prekrasna pot za uvod v Norveško.

Za spanje si izbereva [parkirišče pri kopališču](#) - 58.81638,6.00383!? Ima WC!



5. Dan

Edina. Mirno spanje. BP.

Danes je/bo eden izmet vrhuncev potovanja. 121 km po [turistični poti](#). Najprej pa trajekt. Prvi na potovanju. Vozi na vsake 30 min 😊. 50% AD in prikoličarjev.

Plačilo je z skeniranjem tablice, tako kot plačevanje cestnine. In pri cestnini, in tu pri trajektih, je možno imeti kartico – predplačilo – ki nudi ogromne popuste, za ceste je 10% pri trajektih pa 50%, za trajekt tako obvezno. Ne, sam je nisem imel, ker sem imel premalo časa za 'materializiranje'. Kartico sem dobil na dan odhoda.

Mesta trajekta NISO za prenočevanje! Lahko da trajekt vozi celo noč, ste ovira na linijah vkrcanja/izkrcanja. Zanimivo le, če je samostojni parking na lokaciji.

TAKSTER / FARES LAUVVIK-OANES			
	AUTOPASS FERJE	AUTOPASS BRIKKE	FULLPRIS
	60,-		
 + 8 m	93,-	167,-	186,-
 + 8 m	462,-	693,-	770,-

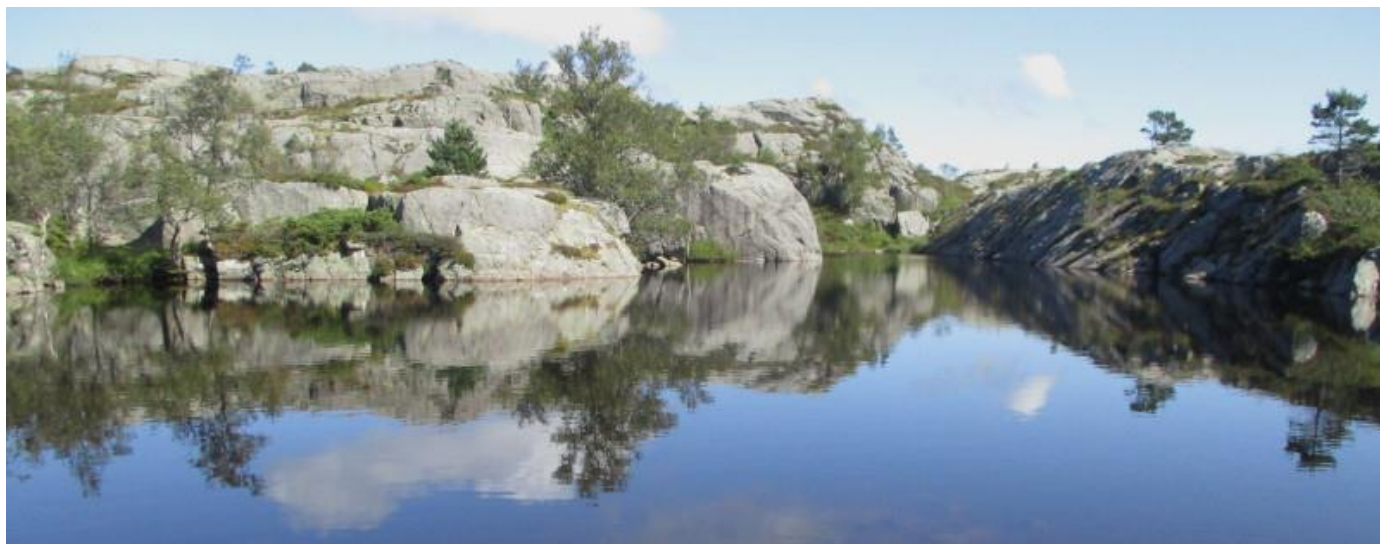


In potem [Preikestolen](#). Prvi na top listi obiskov Norveške. Zaradi 'lahkega' dostopa. Dva parkinga, prenočevanje NI dovoljeno.

Da ne ponavljam muke, ki sva jih doživela. Bil je pekel! Tisto o 1,5h tja in 1,5h nazaj je LAŽ! 5h skupaj. Prva polovica ima tri strme odseke z visokimi stopnicami, ki predstavljajo problem v obe smeri. Da, bilo je tudi nekaj 'gamsov', ki so prehitevali vse.

Na muke pozabiš le na cilju. V spominu pa ostanejo za vedno!

Kar naju je presenetilo na koncu je: edinstven svetovni razgled, vreme, množica ljudi in tisti, ki s sabo prinesejo 'mini' žar in tam mučijo ostale pohodnike. Za ene je pač pot 'mala mal'ca'!



Gremo mi naprej – utrujeni, ko pes! Še dobro, da ne bo NIKOLI več!

Zanimivost: Tam nekje s trajektom prečkava pod(!)morski energetski kabel – dolg 750km - (nič nisva čutila), po katerem Norveška oskrbuje Veliko Britanijo z elektriko. Sistem treh elektrarn, velikosti 2x NE Krško je namenjenih zato. Toliko o Norveški razsipnosti z elektriko.

Na Norveškem imajo veliko 'umetnosti' tako zunaj. In visečih mostov. In pogledov, ki jemljejo dih. In ...

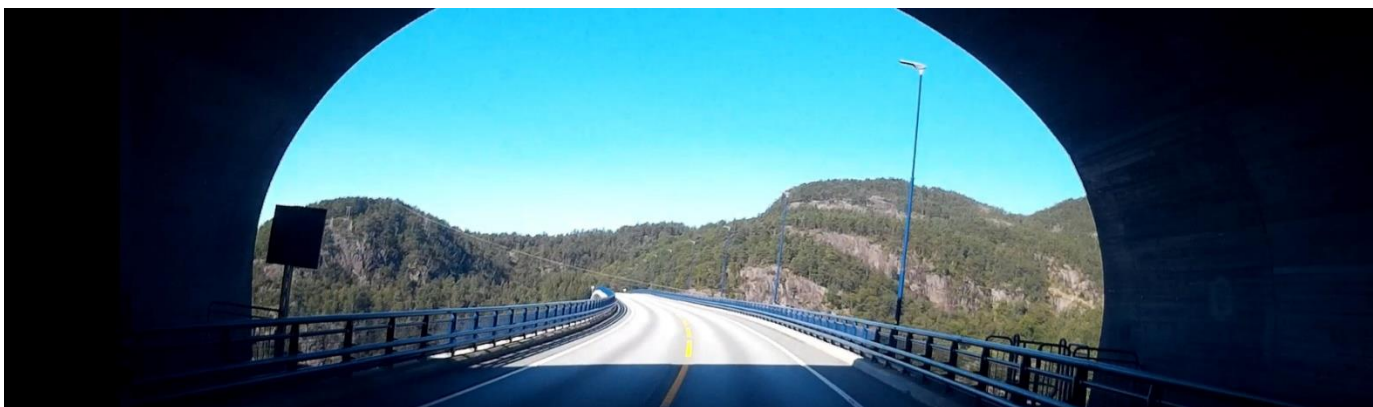


Za spanje si vzameva lokacijo iz 'rezerve'. Sva se ustavila za počitek, vendar je bilo tako lepo, da se odločiva za nočitev. Počivališče ob cesti, zaščiteno pred hrupom – uspešno - ob [jezeru Føljesvollvatnet](#) - 59.3611,6.198. Tu, med spanjem, doživiva nekaj, kar naju je spremljalo skozi celotno potovanje po Norveški. Tišina. Vedno! No, skoraj vedno!

6. Dan



Danes gremo v Bergen. Po plačljivi cesti E39 odpeljeva na sever. Malce višje, nad morjem. Zanimivo, ko cesta iz tunela zapelje na most 100m visoko.



Cesta je drugače mešanica tunelov, novogradnje, radarjev – Garmin opozarja odlično - in mostov. Pot gre tudi pod morjem, s prekinjeno črto, 3-mi pasovi in omejitvijo 80km/h.

Ampak zanimivi so mostovi. Vsaj kaj vidiš. Nekateri si sledijo v verigi od otočka do otočka. Tako se enega izbereva za kosilo. Oziroma kosiva pri njegovi razgledni točki.



Da je Bergen vlemesto se pokaže pri Garmin vodenju. Izguba stelitskega signala. Ga ni obvladal. Sva šla pa naprej. Vseeno dovolj zanimivosti. Današnjih 316 km je bilo dovolj.



20km pred ciljem se cesta povzpne na 400 mnm in okolje postane bolj gorsko. Hladneje je in scena ... Tisti brez načrta imajo problem, kako izbrati - v naravi. Čudovito.

Na cilju sva sama. [Pri trgovini nekje v hribih](#) – 60.8972187,5.5157372, pozno odpiranje in zgodnje zapiranje ob bencinski črpalaki, 16km pred trajektom. WC je ogrevan, s toplo vodo. Tudi plačljivi tuš, če želite. Oskrba AD brezplačna!



7. Dan

No zjutraj pa je bilo nekaj novih. Trije.



Čaka naju drugačna Norveška. Globoki/visoki fjordi, slapovi, trajekti. Nadaljujeva na sever ... če želiš videti kaj naravnega.

Tudi na četrti trajekt nisva divjala, niti ga nisva čakala. Vedno prideva skupaj s trajektom. Tokrat se fjord Kralj Fjordov, 'vleče' preko 200km v notranjsot Norveške. Tudi impozantno globino ima 1000m. Na mestu prečkanja pa je širok kar 5km.

Na poti preko prelaza stari, kamniti, mostički sedaj služijo kot scena za fotografe. V teh odrčnih naselji, pa se vedno najdejo čudovite norveške hiše.

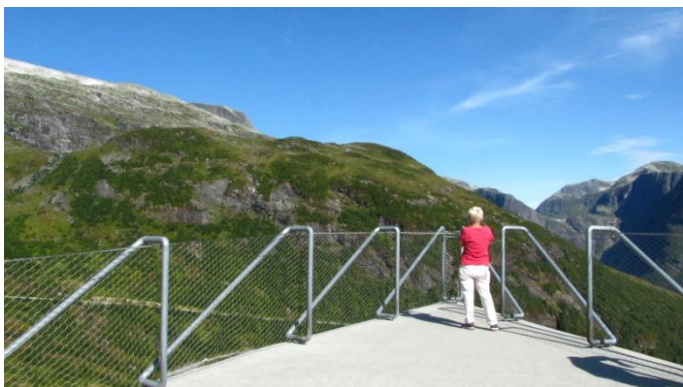


V kraju Sande se odpraviva v dolino slapov – panoramska pot Cesta 13. In to samo v polovičko doline! Samo v to stran je dolga 40 km in se konča s prepadom. Dolina je bila nekoč polna ribogojnic. Nešteti opuščeni mlini imajo ob vodnem kolesu ribjo stezo ki jim je omnogočala potovale v drstišča tu, visoko nad morjem.

Zapeljeva se vse do 'prepada' [Gaularfjellet](#) - 61.3514,6.5185.







V vsem tem navdušenju nad pokrajino, sva pozabila na sliko, ki pokaže 'prostor'. Tole je to, iz Google Map-a!



In tu še ni vsega konec.

Korajžni se tu spustijo navzdol. Še bolj korajžni, pa gredo tu z avtodomom gor!

Pri vračanju opaziva še nekaj. Izredno malo izogibališč, da ustaviš AD in se sprehodiš. Samo v kotičku očesa opaziš stopnice ali pot, ki se začne čisto ob cesti! Kje ustavijo, nimava pojma. Vikendov tam v grmovju kolikor hočeš. Kako jih naredijo, saj ni nobene prave steze. Tudi borovnic je za pol Slovencev. A jih tu noben ne nabira?

Vrneva se in po cesti 13 potujeva naprej, na sever. Pot vodi od jezerca do jezera, ki se napajajo drug od drugega. Povezava med njimi je od mirne rečice do res velikega slapu.

Pa še kakšen prelaz se najde vmes. In tam se vidi Jostedalbreen. Da se ne bo kdo poškodoval, največji evropski ledenik - kolikor ga je pač ostalo - ki se v vsaj 10-ih dolinah spušča do nižin. Pa pustimo to za jutri.

Tu zaselki niso veliki. Vsaj hiše so tako razmetane naokoli, da se naselje sploh ne opazi. Ampak trgovina pa je. In bife tudi.



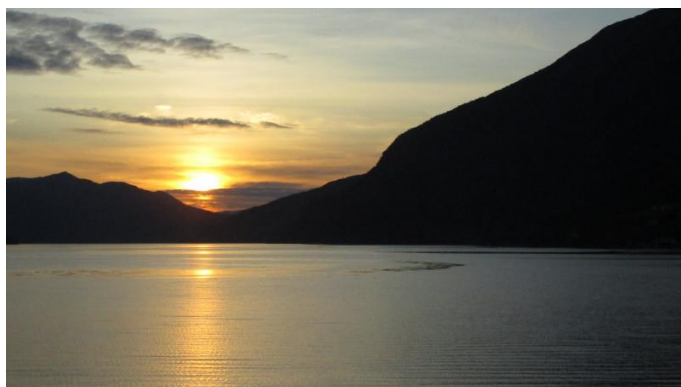


Čudovita pot, polna vode, gora in ...

Vso to preračunavanje in planiranje se v Oldenu ni izšlo. Rezultat je tako bil - spanje na [Počivališču](#) - 61.859959,6.8128113

Kar živahno. Najbolje se izkazal oče in ne glava družine, s katerim sva izmenjala izkušnje, plane, ... Se vračajo iz Nordkappa. Ima slabe izkušnje z obiskom ledenika. Eden jih je v zadnjih 2 urah hoje/obiska pošteno zmatral (Welcome to the club!), druga varianta ima za vedno ukinjen čolniček ki vas pripelje do ledenika, jutri pa je napovedan še dež in tako odpade še ena varianta. Oziroma dve varianti tu v Oldenu. To je bila tudi najin plan za jutri. Peš 1h ali prevoz z golf avtočkom 10 min ter druga lokacija ozka dolina z 15 min hoje ali 15 km slabe ceste in 30 min hoje.

Nič, gremo mi spat. Spet nekaj novega o Norveški ...



8. Dan

Že sredi noči se je izkazalo/potrdilo, da z vremenom ne bo nič. Telefoni včeraj niso napovedali nič novega. Tudi gondola tako odpade. V dežju opraviva oskrbo, pa naprej.

Planirana pot ni spremenjena!: Panoramska gorska cesta 258 in Geiranger s svojim kačastim vzponom/spustom!

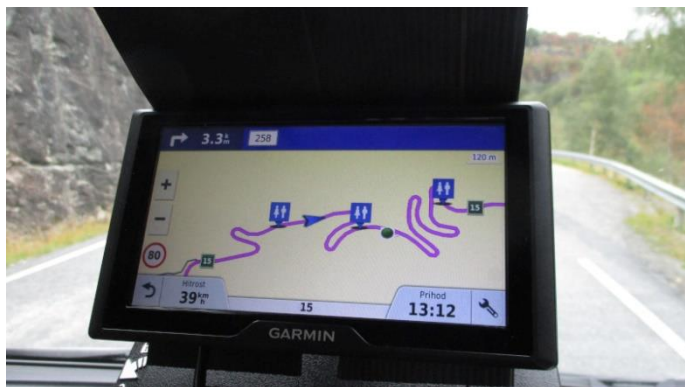
Za nasvet povprašam na bencinski postaji. Sogovornik je bil bivši voznik turističnega avtobusa v motociklistični jakni. Z leta izkušnjami po tej cesti. Inštalira nov video varnostni sistem. Na Norveškem rabiš varnostni sistem s kamerami?

Torej cesta št. 258. OK, brez problemov. Taka je obljuba 😊

Do začetka vzpona je padalo in rosilo. Kar pa se je pokazalo, je bilo vsekakor za videti. Do tunela – le ta omogoča obvoz gorske makadam ceste - še vedno rosi.

Po tunelu pa se je le izboljšalo, tako, da so oči imela kaj videti. Kar lepa predstava slapov in slapov in slapov. Nekaj jih je prenočilo tu kljub slabemu vremenu.

Po makadamu je hitrost padla na 15 do 20 km/h. Srečava cca 5 vozil, srečanje brez problema. Slabo vreme ali konec sezone? Slabo vreme, takih, ki so očitno spali tu gori v tem vremenu, pa ne manjka 😊



Po 20 km je makadama konec, vendar vreme še vedno enako. Zna biti tale pot ob lepem vremenu čudovita!

Na vrsti je Geiranger in njegove serpentine. Preskočiva razgledno točko Dalsnibba na višini 1500 m - 25€. Kaj bova gor, če komajda kaj pred nosom vidiva? Lahko pa da sva naredila napako, sej je vreme – tu na Norveškem - vsakih 15 min drugačno!

Geiranger – UNESCO kulturna dediščina - je brez kruzerjev in sonca je to običajna vasica na koncu ogromnega fjorda. Kratek sprehod je bil. Kratek!



Tisti ovinki so bili 'mala' malica. Res je, da ni bilo turistov, so bili pa domačini. Če vam ne uspe najti prenočišče, je na vrhu ogromen parking. Se boste vračali drugi dan nazaj v Fjord?



Cesta do trajekta pelje visoko in se strmo spusti. Na trajekt zapeljeva z nezmanjšano hitrostjo.

Če želi kdo ponoviti brez čakanja: <http://ruteinfo.thn.no/no/velgrute.aspx>. Bog ve, če bo stran delala na vašem potovanju. Danes naju dež ni motil.

V kampe greva takrat, ko nama drugega ne preostane. Valldal, [lokacija pri veletrgovini](#) - 62.2976,7.2575. Odprta je od 8 – 21. Če se pride po 21: tudi v sezoni ni problem.

Pri turističnem centru je nočitev prav tako možna. Oskrba v kampu ali 3km naprej, brezplačno.



9. Dan

Dež se je preko noči že čisto navadil.





Na poti do Trolske ceste opaziva, da je dež naredil svoje. Z odliko! Z vseh strani po skalovju padajo v dolino prameni slapov. Na stotine tankih sledi. Na dnu po melišču nadaljujejo vedno večji potočki, ki izginejo pod cesto. Nekateri si tik pred cesto, za show, združijo v slap ali podzemni izvir.



A kako je gor? Ne veva, je bila samo megla! Sedaj pa v tej dnevni temi po teh ovinkih dol!



Mislim, da sva se tu, po tej cesti navzdol, zadržala več časa kot v Geiranger-ju.

Na poti sva srečala max 3 vozila. In en avtobus. Srečanja brez problemov. In en kup motoristov. V tem vremenu! Ustaviva se pri 'spominkih' in 'utrjujeva' v spomin, kar sva videla in doživela.

Je bila pa pot navzdol vseeno čudovita. Cesta sama niti ne, okolica pa da! Niagarski slapovi na dolžini 20km. Ne pretiravava.

Takoj po domačem kosilu naletiva na [gostilno](#), tipične norveške arhitekture, kjer so imeli še sprejemljive cene za Norveško. In res se je upokojevcev drenjalo kot na tržnici – 10% popust. Figurativno seveda, saj so Norvežani prijazni in vljudni.

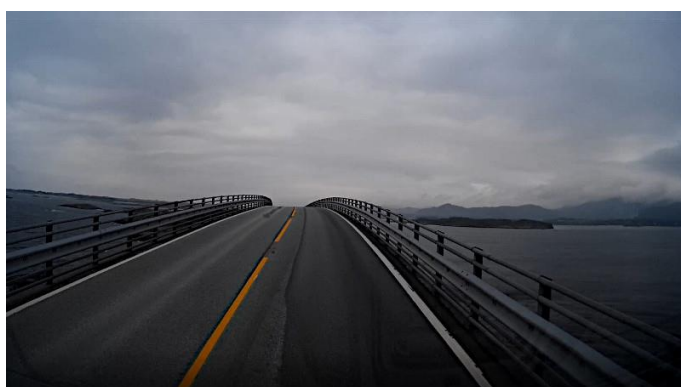
225NOK (22,5€ takole matematiko 0,10 bova imela v potopisu).



Pri planiranju najdem informacijo, o ogromnem marmornatem belem medvedu. Je na poti in gremo pogledat. Izkaže se, da je avtor slike zgrešil lokacijo. In to veliko. Zato pa vasica [Bud](#) - 62.9073397,6.9109776, ne razočara. Ker se pokaže 'luknja' med oblaki, si privoščiva sprehod. Ima tudi ostanke velike nemške utrdbe iz WWII. Ni bilo sonca, samo deževalo ni več. Tudi oskrba imajo zastonj!



Atlantska cesta je v neposredni bližini. Tako opevan odsek zavitih mostov je dolg 6km. 6 km! Ni čudno, da se nekateri po cel dan vozijo sem in tja. Ampak samo če je lepo vreme. Drugače so slike samo potrdilo, da smo bili tam. Ni pa vreme motilo skupine mladih v kombi AD. Snemanje na polno.



Nadaljujeva ob 'obali' cesta 680. Glede na Norveško lepa, skalnata, z visokimi, strmimi gorami.



Nenadoma nama avto 'javi' da zmanjkuje Add Blue-ta. Doma imam bencinarja, pa vseeno vem, da je to prijateljsko opozorilo 😊.

Takoj zavijem na črpalko in v akcijo. Tu, na Norveškem, nimajo 'normalnih' bencinskih postajališč. Tipična ima dva avtomata/polnilni mesti in plačilno postajo. Prodajalne, kot jo razumemo mi, ni!

Koliko, kje, kako?

Povprašam prvega AD, soseda na črpalki. Pravi, da njegov veteran nima AddBlue. Z drugim je enako. Sami veterani. V poslovalnici ga imajo. 18€ = 5l in 25 € = 10l. Oprostite izrazu: scalnica. Za tak denar. Sedaj razumem tiste zgodbe, da morajo lastniki dizlov z sabo vozite plato piva, ker je to ceneje. Vzamem 5l – zaradi cene. Saj bo do doma že zdržalo. Kanta ima posebni nastavek priložen. Vsaj to za ta denar!

Zavijeva še k Vikinškem krogu, ker so sprejemali najvišje in naj pomembnejše odločitve. Pred 2000 do 3000 leti. Okrogla miza vitezov, okrogli parlament?

Ta pa ima zgodovinsko vrednost!

Prvi kralj Norveške – po Islandskih zapisih (!) – Harald Lepolasi (Harald Fairhair), se je tu končno ostrigel – obdržal pa ime - potem, ko je zmagal v pomorski bitki in razglasil kraljevino Norveško in sebe kot kralja. Začetek prave Norveške! Ja, da ne bo dvoma. Dolge lase si je pustil zaradi ženske!

So pa na tem mestu in okolici našli tudi grobove, tako vikinške, kot Romanske, z darili v onostranstvo iz - od tu - daljnega Črnega morja.

Potem pa k trdnjavi [Kvalvik](#) - 63.096,7.8879, zgrajeno na plečih ruskih ujetnikov. Deloma že zasedeno. Tam tudi napolnim AddBlue. Posodo shranim. Nič se ne ve!



10. Dan

Začelo se je sončno!

Od treh možnosti, se tik pred zdajci, odločiva za severno varianto. Ta naju bo v Trondheim pripeljala najsevernejše, 'ob obali'. Pot je bolj turistična, saj tista glavna, transportna, teče južneje.

Zopet trajekt. Tole je malce manj prometna pot, pa vseeno je trajekt na 30 min. Sva se kar malce bala voznega reda, vendar tu, je notranji promet res brez problemov. Kot 6-tka v Ljubljani.

Ta teritorij je poln osamljenih plaž, tako kamnitih kot peščenih, ribiških lokacij in razpršenih ribiških naselij.



V Trondheim prispeva ob 4-ih in zapraviva gomilo denarja [za cestnine](#) 😞.

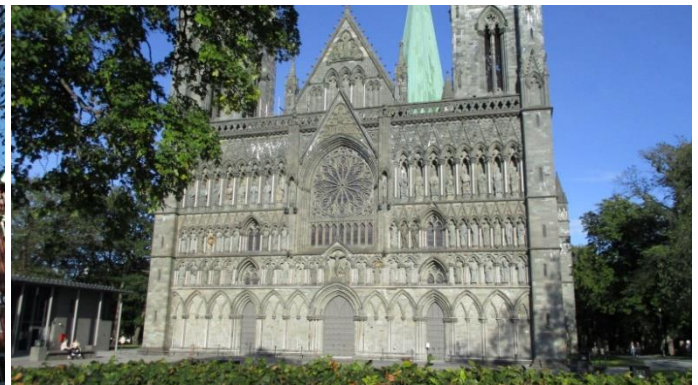
PZA v neposredni bližini DORE – [GOOGLE Map](#), [BING Map](#) - 63.4383877,10.4205 - bivše nemške podmorniške baze WWII. Ravno za kosilo in ogled mesta.

Za: skorajda v centru, 10 min peš, z vso oskrbo, tudi elektriko!

Proti: drag po pes (30€), v bližini ni še pasjega počivališča. Tisto kar je, je do 2 (dve) mesti. Zelo hrupno ponoči!

Predlog: Ustaviti se za kake 4h, in potem kam ven iz mesta cca 15-20km

Midva nisva za mesta, velika mesta. Sprehod je dolg 3 ure, z zanimivostmi. Teh mora kar nekaj biti, saj je mesto staro vsaj 1000 let z močno Vikinško zgodovino.



11. Dan

Danes zapustiva notranjost in se usmeriva k 2-dnevni panoramski poti ob zahodni obali. 5 trajektov v 2 dneh. Napeto bo.

Najprej železniška postaja Hell in potem 10 min hoje stran, prazgodovinske slike stare 6500 let. 13 živali!



Ob jezeru – fjordu ? Snåsavatnet – si privoščiva moos-a na dva načina. Varianti: dve pleskavici in kot golaž.

Za: Uaaa, midva sva pa moss-a jedela!

Proti: hrana je bila hladna, brez domače topline, 49€

Imajo pa tudi dunajčana in pomes 😊



Še ena zanimivost. Davek DDV je 25%.

Še ena zanimivost. Če plačaš s kartico, fašes SMS, da ti je domača banka obračunala pribitek v višini 0,10 do 0,98% zaradi konverzije.

Še ena zanimivost.

Tu, kjer sva jedla je prenočišče za dva 85€ - ***. Zajtrk posebej 17€ na osebo. Slika je kazala zelo lepo sobo! Na Norveškem se zelo poredko oddajajo sobe v smislu, kot pri nas. Lahko pa v kampih ali privat najamete hišice – HUTTE. Napisi so vsepovsod. So od 2 os do 8 oseb, z ceno od 80€ do 250€. Tu je treba dodati še 10€ za posteljnino ki pa je na izbiro. In drugo noč jo imate še enkrat. Najcenejše koče imajo kopalnico nekje zunaj - skupno, WC pa v koči. Pogosto sva pred njimi videla parkirane motocikle.

A zakaj take info za Avtodomarje? Ja nič se ne ve, sploh ne na cestah Norveške.

Po jezeru zavijeva na severozahod, na začetek obalne panoramske ceste. Sedaj gre pa zares, zaradi trajektov in povezave med njimi. Je treba kar splanirat. Že po 5km naletiva na čudovito počivališče. Vsaj 3 h prezgodaj. Drugače pa je to region za ribiče.



Stisneva se skozi 'mala' vrata na trajekt in si za danes in jutri omogočiva malce več časovne svobode.

Torej od tiste luknje v gori ni nič. Pa od parkinga tudi ne! 😊

Prenočišče je en [parking](#) - 65.5005,12.385 malce iz glavne poti.

In tam me draga, medtem ko se mučim z arhiviranjem slik, med svojim raziskovanjem pokliče, naj hitro pridem s fotoaparatom. Končno polarni medvedi, si rečem!

Izkaže se, da ima parking potko do razgledišča, s katerega se vidi - luknja! Kot na dlani! Čudovito!



Od veselja še enkrat odpreva domačo zalogo.

12. Dan



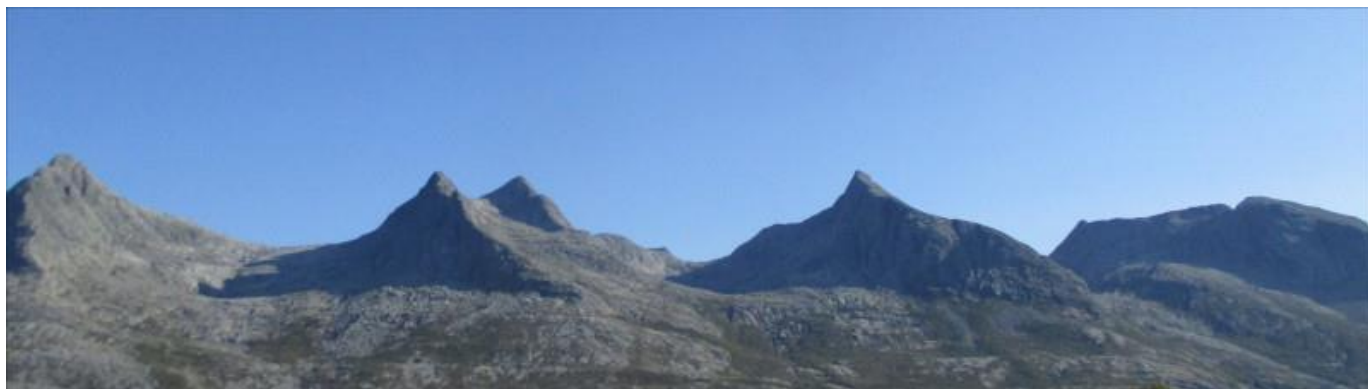
Kot že omenil, je obala težko dostopna. Če seveda želiš kaj videti izven naselij. Zato pograbiva vsako priložnost.



To naj bi bila malce odročnejša pot – panoramska pot. Je zelo umirjeno. Okolica, promet, vreme, življenje. Ceste široke, veliko – res da zelo raztresenih – hiš ali vikendov. Veliko obdelanih polj oz. bolj izgledajo kot travniki, saj so polni bal. Zadaj kamnite gore. Trajekti imajo kar nekaj pešcev in več kot polovica vozil je turističnih. Celo osebni avtomobili imajo na strehah zložljive šotore.

Mama, ki pelje hči urgentno k zdravniku, je malce napeta. Ima namreč še 2 trajekta pred seboj, do zdravnika, za hčerko. Kaj pa helikopter – vprašam. Tišina. Na Norveškem!





Če imate vsega čez glavo, se 26km pred ciljem prve etape obrnete na drugo – vzhod - stran in ste čez 26km na avtocesti(!) za na sever. Ampak to bi pa bila napaka!

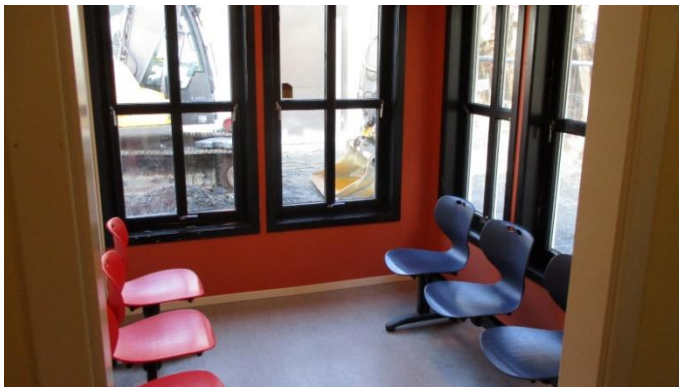
[Na cilju](#) - 66.3575,13.0059 - ravno pravi čas.



13. Dan

Takoj zjutraj se pokaže – megla. Lepo ne more dolgo trajat!

Trajekt je tu mestni avtobus. Pešci imajo na mnogih trajektnih pristaniščih urejeno čakalnico. Ampak kakšno! Ogrevani prostori, ogrevan WC, ogrevana voda – si velja zapomniti (!) - da o čistoči ne govorimo. V ta pravem času lahko dobiš še kaj za jesti. Seveda je tu del, namenjen samo najmlajšim! Nekatere res popolno opremljene.



Na tokratni trajektni vožnji prečkamo polarni krog. Ko o tem seznaniva domače, takoj vprašanja: A sta že na severu? Koliko je pa mraz? Nas je pa pošteno premetavalo, ko smo zapeljali čezenj!



Ledenik

Vse je res, kar pravijo (glava družine). Možno prenočisti ob cesti. Mirno. Ladijca čez jezero ima delujoči vozni red. Ostalo pa po pripovedovanju. Ledenika je vsako leto manj. Zato je zadnji – strmi vzpon čisto do njega - dolg 2 h.

Na P se namestiva tako, da ga imava za sceno, ozadje, med kosilom. Tako kot ostali 3-je AD.



Na drugem izogibališču je spomenik članom podmornice in ekipi angleških komandosov, ki so med Drugo svetovno vojno šli v akcijo proti Nemcem. Šele leta 1985 so njihove ostanke našli v fjordu, na globini preko 100m. Spominsko obeležje je, po mnenju mnogih, del najlepšega počivališča z najlepšimi sanitarijami na svetu, ter izjemno mesto za opazovanje Polarne sija. Tu boste sedeli na klopcah iz marmorja, ki mu ga ni para na svetu! Bog ve, koliko popotnikov bi se ustavilo pri obeležju, če bi ne bilo na tako izjemni lokaciji.

Pa še tista divja plaža z velikimi okroglimi balvani je kot na dlani.



Samo 7km še potrebujete, da pridete do najdražjega PZA-ja na potovanju. 38€. In to ni edino mesto, kjer lahko takoj po izstopu iz AD-ja vidite polarni sij.

Zanimivo je, da je preko ceste brezplačno, spanje in oskrba. Pa še trgovina je bližje.

Takoj prepozna ponavljajoči se vzorec. Bližava se cilju in temni se. Na poti pa zanimivosti vedno pogosteje. Pojavljajo se vikendi, vožnja ob jezercih s čudovitimi razgledi. Prehitro gre tole.

Tako je tu geološki 'marmornati' kolač. Bog ve, zakaj ima pecivo tako ime? Odgovor lahko najdete tu, po 1 h raziskovanje in ogledovanja. Vedno več priložnosti za divje kampiranje.

Divji vrtinci Saltstraumbua so le nežen potoček. Na plimo se pač ne da vplivati.



Lahko pa zavijete v Bodo, kjer ste čez 16km in vas za 188€ - v eno smer, 6m-8m, brez popusta – prepeljejo v Moskenes, ki pa je že na Lofotskih otokih in 4km oddaljen od konca sveta – Å! Pri nama bi to bilo 2 dni prihranka na poti.

Po 60km čudovite pokrajine sva v Fauske, ki je ob glavni cesti E6 na sever.

Spanje [Fauske](#) - 67.2573,15.3838 - ob morju, trgovini in vasici Muzej. 20€ 😊 z oskrbo in el. Brezplačno je ob železniški progi.

Čudovit dan in zaključek panoramske ceste!



14. Dan

Zjutraj si ogledava Kunst – v vodi (?) dva kamna iz tistega čudovitega marmorja in muzej na prostem z nekaj tipičnimi lokalnimi hišami. Prikazan je tudi star postopek lomljenja marmorja, ki sva ga videla pri zadnjem spomeniku. Vse napisne plošče so iz tega marmorja.

Do sedaj sva na poti lahko kupila kruh samo v trgovinah. Klasičnih pekarn ni. Le tu nama je uspelo dobiti pekarno, ki pa ni imelo kaj izbire kruha. Le s slaščicami ni bilo problema.



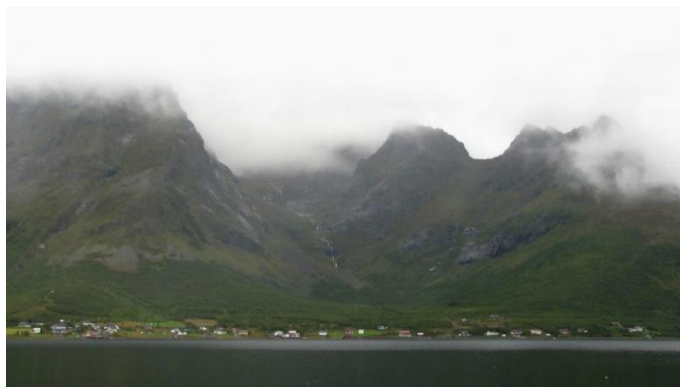
Danes bova stopila na Lofote, vrhunec potovanja. Pot je danes – tako pravijo – samo premik.

Izbereva trajekt, ki povezuje Lofote najsevernejše - tretji. Zaradi cene. 57,7€. Dva dni sva namenila za 300 km po Lofotih.

Pot na sever, do trajekta, je nekam suhoparna. Ne najdeva nič, kar bi naju pritegnilo za več časa. Zato sva hitro na trajektu.

Takoj po izkrcanju si izbereva mesto za kosilo, da se zbereva, pripraviva, organizirava ... Ob postajališču je spomenik letalski nesreči.





Kaj hitro zaključiva, da se nama 'slabo' piše. Vreme, kaj drugega. Komajda se privlečeva do [mesta s prestižnim razgledom](#) - 68.3193407,14.711478 - na cerkvico. Pograbiva priložnost – prostor - in se odločiva za nočitev.

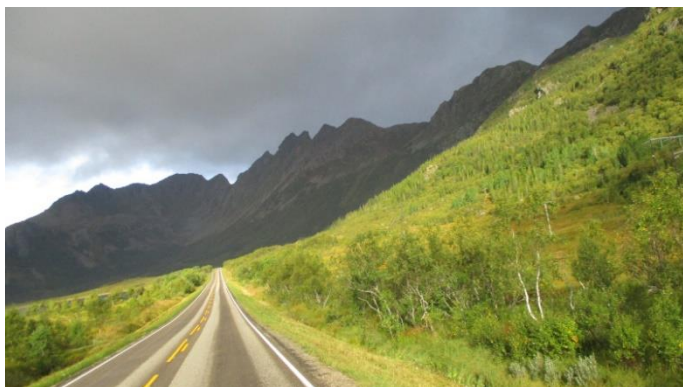


15. Dan

Ponoči je pihalo. PIHALO, je pravilneje. Polno zaseden prostor – 8 AD-jev.

Današnji plan – do konca, Å. Po južni strani.

Vmes pa bova poizkusila pobrati, kar se da. Zaradi razgledov sem tu hitrost omejil na 30 km/h. Vsaj kaj vidim. Kabinsko osebje uživa na polno!



Prvi cilj, Lofotske Benetke, [Henningsvær](#) - 68.1535221,14.2056133.

Ko se cesta – slepa - odcepi od 'glavne', vse postane čudovito. Cca 1,5 km pred mestom so odprli [nov PZA](#). Vse na šifre, kodo, kartico, elektroniko. Niti pitne vode ni zastoj. Vse po 2,5€.

Se zapeljeva na stari PZA, ki je postal plačljivo [dnevno parkirišče](#) - 68.1565186,14.2075. Z WC-jem.

Vasica je v glavnem ob kanalu med dvema otokoma. Treba se je sprehoditi na jug, vse do svetilnika. In to skozi vasico. Že diši po t' pravih Lofotih. Rdečo bela hiše, na visokih tramovih nad morjem, tesno druga ob drugi, z visokogorskim ozadjem. Kako so to strme, visoke gore!

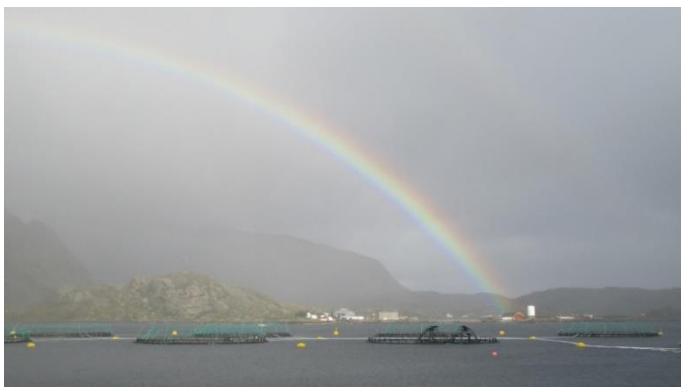
Verjemite nama, da boste pogrešali vonj po ribah, ko se boste sprehajali med sušilnicami rib.





Presenetljivo je število peščenih plaž, tu na skalnatih Lofotih. Nekatere so svetovno znane.

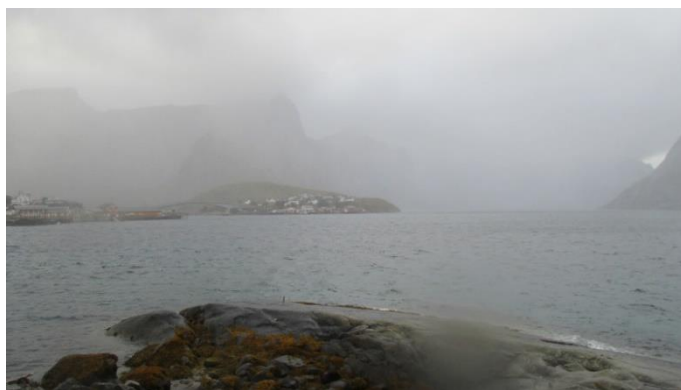




Ko prideto do semaforja vedite, da to je to. To so Lofoti, zaradi katerih sva se vozila 14 dni. Ene 3 brezplačna mesta za prenočevanje in nekaj kampov. Na 10-ih km. Zanimivo.

Najprej otok Hamnøy. Tile otoki so med seboj sveda povezani z mostom ali nasipom. Samo zaradi geološke zgodovine so to otoki. Samo to otočje ima vsaj 16 foto punktov. Plus tisti, ki jih najdejo naše oči!

Potem Reine z Goro Reinebringen, Mojsen z prvim/zadnjim trajektom na Lofote in kraj Å, zadnji v vrsti – tako geografsko, kot v abecedi.



Vseeno poizkusiva, kljub slabemu vremenu. Trmasta. Vse skupaj se klavrno konča. V uteho nama je le pogled iz AD-ja. Prestižno mesto na katerega ne računajte v sezoni. Samo 5 mest!

[Spanje](#) - 67.9300556,13.082



16. Dan

Včeraj se je slabo končalo. In nadaljevalo čez noč. Doživela strašen veter. Sam nisem mogel spati. Sem poslušal, kaj vse je veter z AD-ja odtrgal in kam je odnesel. In to kljub temu, da sva bila med AD-ji. Le malo zavetrja. Od prihoda na Lofote se veter stopnjuje, vreme je vse slabše, postaja hladneje tudi čez dan. Po snegu diši!

Zunanja temperatura 6° stopinj. Prvič zjutraj zakuriva 😊. Je bilo prehudo! Zapeljeva se do konca. Končno Å. Dlje samo z ladjo.



Tam na koncu verige otokov je ogromen parking. Ja, in eni so prespal kljub prepovedi – izven sezone! Namesto do svetilnika greva v vasico. Mimo pekarnice, ki jo ravno filajo s svežimi dobrotami. Ja, pridete ob 11h (čez 2h) pravijo. Sprehodiva se po vrhunskem(!) muzeju lokalnega ribištva. To ugotoviva potem, ko se že 30 min sprehajava od odprtih do odprtih vrat. Kje kupiti vstopnico? Tam, kjer odprejo šele ob 11:00. Trandamperi je v koči št. 5. Toliko, da ne boste iskali in izgubljali čas. Bi znali povezati to z omega 3 maščobami?

Jap, tole pa so(!) tako opevani Lofoti.



Posadke športnih ribičev odhajajo na odprto morje. Dežuje kot hudič vendar morje sploh ni vzvalovano.

Nekaj o norveškem lososu.

No, od tukaj so. Točno tako kot na slikah ali na Hrvaškem, kjer imajo gojene brancine in gojene orade in ostale gojene plemenite ribe. Velike krožne mreže, potopljene v morje. Sva videla vsaj 5 'odtrganih' mrež. Tu imajo vse mreže večjevnno povezavo z eno sredinsko ladjo(?) ki v mreže dodaja svašta in svačega, da ribe rastejo, so nabildane in so zdrave. Dodatki kot drugod po svetu.



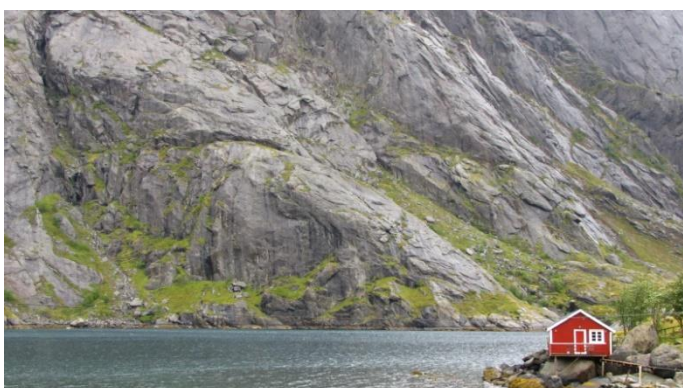
In gremo nazaj. Cca 300km in dva dni. Bo dovolj časa?

[Nusfjord](#) - 68.035,13.349, vasice se drži zlovešči sloves. Namreč za vstop v vasico je potrebno plačati 10€ vstopnine na osebo. Ker nama gre z ogledi slabo, se pač odločiva za investicijo.

Še ne prideva v vas, ko so že blokade! Transport razne opreme, velike opreme. Pospravljajo, odhajajo in kar hitro sva na mikro parkingu – pol na cesti, pol na gramozu 😊. Kot da še ni vsega dovolj, se pokaže ... sonce!

Na poti v center vasice narediva vsak po 143 posnetkov. Ja, če je pa tako lepo. V vasico kar padeva, mitnica – ki se ji v sezoni ne boste mogli ogniti – je zaprta 😊. Uspe mi povprašat enega delavca, ki da vedeti, da govori samo nemško. Izvlečem iz njega, da so snemal reklamo za poršeja, električnega. Zelenega, s katerim sva se dajala po cestah? Bog ve, zakaj tukaj?





Pravi Lofoti! Drugič!

Obrneva se proti severni obali. Tu naj bi bile tri 'omembe' vredne plaže.

Do njih pa mimo bencinske črpalke z najcenejšim dizlom na potovanju po Norveški. Na Lofotih! D=1,39€ od oka.





Prva Utakleiv - ima še posebno zanimivost. Valovanje morja je toliko časa oblivalo skalo, da je naredila luknjo v kamniti obali in ostala zagozdena v njej. Sedaj z vsakim obiskom visokega morja pleše v tej luknji in postaja vse bolj okrogla. V vodi izgleda kot oko – [Vikinško oko](#).

Druga Unstad – je raj za srfarje in vrhunski sprehod pod strmimi stenami gora (tu ni planin 😊)

Tretja Eggum – je skrita lepotica. Malce od rok in zato redkeje obiskana.

Zaradi vremena je bil ogled iz avta. In smo se spet samo vozili.

Pravi Lofoti! Tretjič!



Za spanje si izbereva [počivališče ob cesti](#) - 68.2631,13.827 z vodo in WC-jem.



17. Dan

Zjutraj nič novega. Mirna noč. Dežuje, piha, še hladno je. Še vedno si zjutraj vključiva gretje, kljub temu, da je kar +6° ponoči. Trije smo bili tam.

Med drugim tudi dva mlada v osebnem avtu z nemško registracijo. Včeraj sta si tam na tleh, pri avtu, nekaj kuhala na plinskem gorilniku. Bolj švoh je bilo videti. Moji sta se zasmilila in jima je odnesla MOJO kranjsko klobaso. Celo! Prav z grozo sem gledal, kako sta jo sprejela – klobaso – se nekaj priklanjala in vsi trije so se smejali. Zaradi 'njihove sreče' sem imel tudi jaz solzne oči.

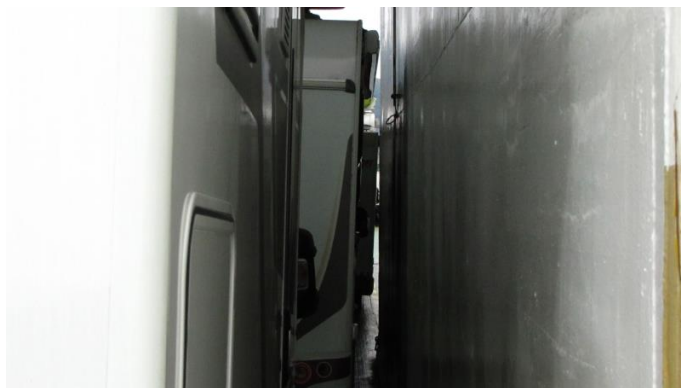
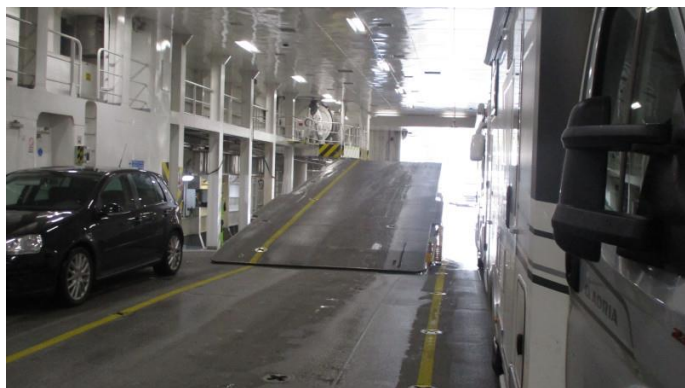
In spet vožnja! Nič, gremo čez, nazaj! Kljub vremenu vidiva nasproti vozeče AD-je, ki so prišli na Lofote. Po trajektu se dež le umiri.



Trajekt iz Lofotov nazaj na celino, vozi 1h. Pravo britje po 3 dneh.

Nekateri trajekti imajo v 'podzemlju' restavracijo, nekateri pa na sredini 'grbo'. Po sistemu 'nalaganja' zapeljejo vozila na trajekt, grba se 'odpre' in notri v 'klet' zapeljejo osebna vozila. Če si zadnji v čakalni vrsti, si pripravljen zapeljati tudi v klet, sam da ne čakaš.

Tudi tisti pasovi, ki so namenjeni čakanju/vkrcanju niso kar tako. Kar hitro vidijo, koliko vozil namerava na trajekt in s tem načina razvrstitve in stiskanja!





Ker sta na vrsti kar 2 dneva za 'premik', poprimem volan in smo letel.

Ne za dolgo. Se ustaviva pri še enih prazgodovinsko starih slikah – kamena doba, starost cca 9000 let - v reki Sagelva.

Le te so varne, na težko dostopni steni, v koritu čudovitega hudournika, ki povezuje jezero z fjordom. V njem so tudi ostanki ribje poti. Najprej pa kavica.



Zopet AddBlue. Tokrat res tam nekje, na hitri cesti med gozdovi. Sedaj sem že navajen, kot izkušen šofer stopim v prodajalno – ja tu je bila, ker je eno tovornjakarsko/turistično/PZA postajališče - grem med police in iščem tiste kanistre. Nikjer nič. Sedaj smo pa v ... Tam od zadaj le prideta eno dekle in fant. Razumem, da je tam zunaj ena črpalka. Ja in res je bila. Ko mi uspe razvozlati plačevanje mi v oko pade cena 0,63€. Na hitro 5 do 6x ceneje kot tista v kantici. Mat je embalaža draga. Tudi poraba, tako iz glave – treba je polniti do roba. 10l pa še drobiž se je natankalo. Tokrat bo za do doma. Glavno, da je cena sprejemljiva.

Ko odideva mi začne po glavi kljuvati, zakaj nisem napolnil še kantic. Pri tej ceni, za vsak slučaj.

Počasi se večeri, midva pa vseeno vztrajava do polarnega kroga, kljub nešteto možnosti za prenočitev. Dvignemo se na 700m. Lepa vožnja ob večeru. Jasno je. Vidijo se zveze. Mrzla noč bo, mrzla.

[Polarni krog](#) - 66.551959,15.3201677. Ogromen parkirni prostor, ogromen! Mi pa smo trije, skriti za živo mejo. Je že začelo pihati.

Okoli tega prostora so vsaj trije spomeniki z zvezdo na vrhu. Dva sta v spomin Jugoslovanskim vojnim ujetnikom, ki so tu na severu Norveške, pustili svoj pečat in svoja življenja. Pri mnogih obeležjih!



18. Dan

Čez noč je v hribih zapadel novi sneg. Skorajda do parkinega prostora. Na ponjavi sosednjega avtobus AD-ja reklamirajo jakuzzi. Temperatura zraka 4°C, občutek mraza zaradi vetra -16°C. Kljub temu nas je prespalo 5 AD-jev. Nobene jutranje kavnice zunaj.

Polarni krog je namišljen krog, na točno določeni lokaciji okoli zemlje. Tu poteka – ta namišljeni krog - skozi leseno spominsko obeležje polarnega kroga, po potki v Polarni center in naprej skozi ostale obeležja z stiliziranim globusi. Če ste na pravi strani – severni - je poleti dan 24 ur, pozimi pa noč 24h ur.



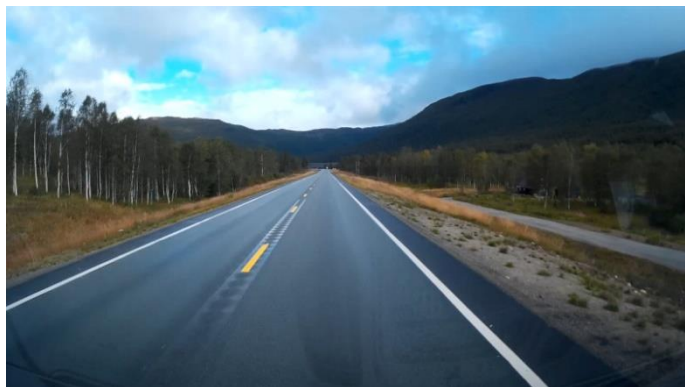
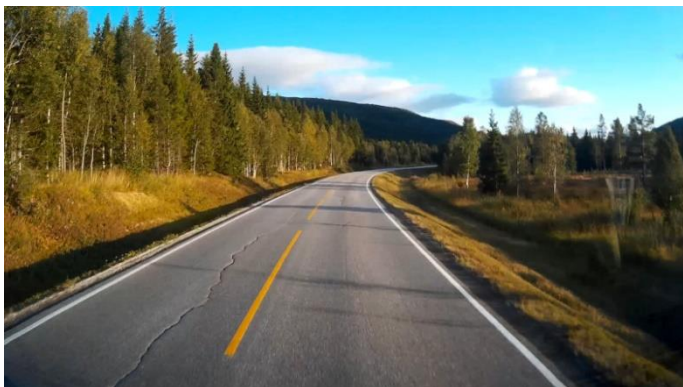


Ko v Mosjoen prideva na cilj, je še dan. Pa tudi lokacija nama ni odgovarjala. Sva se pa malo razgledala. Ima namreč dobro ohranjeno [staro četr](#).





Tu, na severu, ceste gradijo kot nori. Na nekaterih odsekih je hitrost celo 90km/h. Vse skupaj zgradijo pa tako, da moraš(!) po tej edini cesti. Samo za lokalce pustijo nekaj samo do njih. Izginjajo romantična spanja in poti. Jih enostavno ni, saj ceste uničijo in le največji posegi dajo vedeti, da je tu nekoč bila cesta. In kamere za cestninjene rastejo kot gobe po dežju. Jih ne morejo sproti dati na [WWW](http://www).



Za spanje - 64.7137492,12.798, si izbereva izhodišče za ribolov v divjini. WC ogrevan – nič novega – in s toplo vodo – nič novega.



19. Dan

Noč običajna, odlična. Sva bila sama. Zjutraj ugotavljava, koliko je minusa. Avto kaže 0°C medtem, ko je zunaj lepo pomrznjeno.



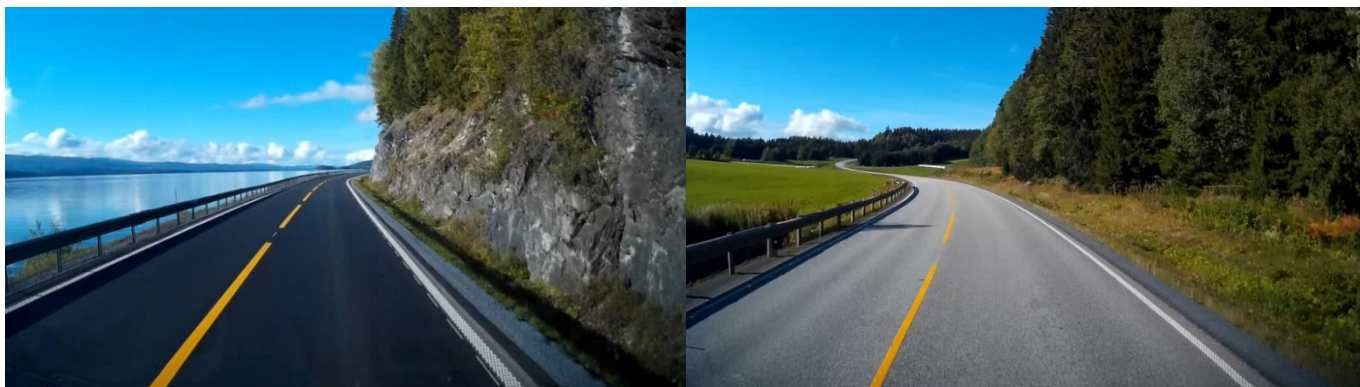
Kmalu sva na poti, ki sva jo prevozila v nasprotni smeri, ko sva si privoščila tistega jelenčka. Topleje je.



To, da ga res pijejo je znano. Pa tudi, da imajo za alko posebne trgovine. V njih se prodajajo pijače z več % alkohola. To velja za pivo, ki ga drugače dobite tudi v navadni trgovini. Koliko česa – alkohola in cigaret – lahko peljete čez, vam je na razpolago dinamična Android aplikacija ali WWW [na hitro](#).

Trgovine imajo kratek čas odprtja in tako na eno naletiva 30 min pred zaprtjem. Mladi so kar na hitro nekaj kupovali. Torej ponudba luksuzna. Pivo po 5 € kos – 1/2litra. Kupiva nekaj Norveškega, kot spominek/darilo. Res, častna!





Sonce, toplota, lepa pokrajina in pot. Tu je že jesen s svojimi barvami.

Na cilju izbire spanja kolikor hočeš. Ker je jutri nedelja, [greva v center](#) - 62.82865,10.0065. Saj je vse skupaj manj kot vas.



20. Dan

Čez noč nič posebnega zaradi lokacije. Tudi 3°C naju ne strese več.



Danes gremo na višino preko 1000m, skupaj z železnico, na 'drugo stran'. Mimo čudovitih železniških postaj in skozi kraljestvo muškatnega goveda. Po dolini med Norveškimi gorami, kjer je nekoč potekala pomembna trgovsko romarska pot.

V bližini je največje Vikinško pokopališče na Norveškem. Ostanke pokopališča s preko 900 grobovi. Zgodovina pravi, da so že od 18 stoletja dalje iz teh krajev po svetu raznašal vikinško orožje, spominke, darove, simbole, ki so jih našli v grobovih, kot darilo pokojnikom na novi poti. Plenilci grobov!

Tu so bili pokopani moški, ženski, bojovníki, plemenski poglavarji in tisti 'najmanjši.'. Ni da ni. Danes moraš imeti veliko domišljijo, da ločiš okrogle od oglatih - spol. Takih, ki so to še grobovi, zdavnaj ni več!

Zakaj tu? Mogoče je tu čez potekala trgovska pot. Tudi naselbin je v okolici nekaj.

Zakaj pokopališče? Verjetno so jim pokojnike nekaj pomenili, saj so jim za popotnico dali darila, njihovo orožje ...



Čez te planine je potekala romarska pot. Kralj Eystein (kralj planin) - eden izmed treh(!) bratov, vladajočih kraljev in skrbnik Norveške - je zahteval, da se za popotnike zgradijo prenočišča. Tako na tej planini, ob romarski poti, od leta 1670 deluje prenočišče, [danes hotel](#). Seveda je bilo gostišče večkrat porušeno, uničeno in zažgano. Vendar so ga vedno obnovili. Dan danes je še ohranjena zgradba iz leta 1720. Tu si lahko privoščite ogled muškatnega goveda tam nekje.



Na najvišji točki poti, 1104 m, je na eni strani veliko vikend naselje na ogromni planini, na drugi strani pa odprta, Norveško pobarvana, [železniška postaja](#) - 62.2203223,9.541.

Železniški odpravnik se samo enkrat odpelje na delo in potem do konca svojega službovanja živi in dela na postaji.

V čakalnici je toplo zavetišče pred planinskim vetrom in prijetni vonj po odprtem ognjišču na drva.



Sedaj pa na pot do opazovalnice [SNØHETTA](#) - 62.224,9.49.

SNØHETTA je v resnici 'pisarna' za arhitekturo, ki je izvedla to opazovalnico.

30 min hoje od [parkinga ali preničitve](#). Tudi družine so vmes. Nahaja se na mestu, kjer so že od nekdaj lovci opazovali divje muškatno govedo. Sama opazovalnica pa je mojstrstvo moderne skandinavske arhitekture in veliko presenečenje za obiskovalce, kot sva midva.

Zaprta zgradba, z razgibano leseno steno, ki služi kot klopca pri opazovanju. Steklена stena omogoča razgled, kot se šika! Za muškatno govedo se moraš potruditi k daljnogledu in poslušati nasvet vodičev, ki na odprtem – umetniškem gašprčku - vzdržujejo prijetno temperaturo. Govedo je sedaj pod nadzorom lastnikov. Pašnja je divja, lastništvo pa ne!





Malce naprej je še eno tradicionalno gostišče. [Dovregubbens Hall](#). Presenetljivo veliko ljudi. Trgovina s spominki čisto izropana trollov. Trolli so samo zunaj. Zoja, Gala: Saj ga bova našla. Obljubim!



Zadnje dva dni sva imela samo vožnjo. Tako sva čisto 'zacvetela' na tej poti. Sonce, toplota, okolica, planine, kaj za videti.

Lom. O, še ena lepa cerkvica. Ni za tvegat, bova kar [tu prespala](#) - 61.8388366,8.5663756. Tale prostor ne bo več dolgo! Vsa vzhičena greva v lov za sladice. Nič, je pa vasica čudovita.



21. Dan

Smo spet na [panoramski cesti - planoti Aurland](#). Tokrat je pot dolga 100 km in prevozila jo bova v celoti. Gremo v hribe na 1400m.

V tej ozki dolini, ki si jo delita alpska reka in široka cesta, stoji eden izmed [največjih stebrov na svetu](#). Predstavlja združenje Norveške – postrižen Harald Lepolasi (Harald Fairhair, vikinški krog). Končan je bil šele leta 1992, ko so ostanke, raztresena po smetiščih Norveške zbrali v celoto. Stoji ob čudovitem hotelu, katerega lastnik je organiziral zbiranje delov in postavitve stolpa



In še ogled planirane prenočitve. Nahaja se ob cesti v čudovitem borovem gozdičku. Neposredno ob reki z sanitarijami.

Vse ostalo je ...

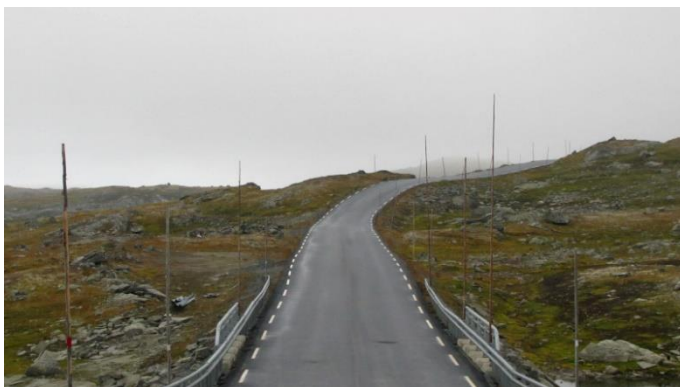
Pot se slalomsko vije med kampiranimi AD-ji in med borovci, ki imajo na spodnjem delu zaščito, da se jih ne poškoduje. Kaj bo z AD je vseeno! Pot samo za tiste eksperte, ki so pripravljeni tvegati in vsaj 230k km. Da bo stvar še zanimivejša, neglede na težavno pot, je bilo mesto polno. No skorajda polno. 😊

Seveda si med 'potovanjem' med borovci deležen nasvetov, pomoči (celo premik parkiranega AD-ja) in nekih čudnih, nedefiniranih, pogledov.



Na vrhu lahko zbiraš med dolino naprej ali dolino nazaj. Ni druge možnosti. Cesta pa ima v obe smeri palice za sneg, visoke vsaj 4 m. Ogromno manjših jezer, vikend naselij in smučišč. Prava Norveška pokrajina v dolžini 30 km.





Pri spuščanju v dolino, sva prvič na potovanju doživela stvari, ki sta naju spremljala do konca potovanja. Prvega ne bi omenjal, da bi ne kdo pomislil, da imam kaj proti kranjčanom.

No drugi, je bil pa bolj resen problem. Vsaj v nadaljevanju. Norvežani so izredno 'miroljubni' na cesti. Ustrežljivi, radi pomagajo in se umikajo pri srečavanju s t' lesenimi (glede izkušenj z norveškimi cestami). In tu se je začelo. Geiranger, Troll so mala mal'ca napram tistemu, kar sva preživela. Gre za ozke(!) ceste.



Ti fjordi so res strmi. Med jesenskimi barvami se, po vožnji skozi tunel direktno zapeljeva na trajekt. Bilo je tako malo prostora, da so bili razvrščevalni pasovi v tunelu.



Saj vem da veste, da je na Norveškem v planiranji (izgradnji) tunel za ladje. In da imajo najdaljši cestni – vožnja z avtom - tunel na svetu Loerdals. Bolj malo vas pa ve, kakšen je ta tunel od znotraj. Pa smo šli pogledat. Brezplačno!



Torej tunel je dolg cca 25 km. Z vsake strani je po cca 6km-ih in na sredini odstavna niša, kjer lahko naredimo spominsko fotografijo. Eno, več, pa še video, pa še selfi, pa še skupinsko sliko, pa še ... Tam je sredinska črta prekinjena in omogoča zavijanje nazaj. A zakaj? Zato, da pot nadaljujemo po visokogorski panoramski cesti, stari cesti Lærdal – Aurland št. 5627 čez planino Aurland.

Prvih 7 km je cesta zelo ozka – do medvedovega brloga. Srečava dve osebni vozili, katerih vozniki osebnih vozil zagotavljajo srečanje brez problemov in čudovito pokrajino. Ne verjamem!

In potem AD. Takoj je vedel za kaj gre, se ustavi in izmenjala sva informacije. Ja, zelo lepo, cesta brez problema - pravi. Pa povprašam od kot sta: Iz Poljske.

Ja veste, tam kjer midva živiva so poljski vozniki kamionov kamikaze. Zaradi njih in njihovega dogodka na bližnjem železniškem prehodu, je železniški promet po celi Sloveniji stal 5 h. Čisto vse jim pa ni za verjeti.

Izkaže se, da se je izplačalo. Nekatere je pokrajina tako prevzela, da se ne morejo odločiti, kje prespati. Torej 20 km čudovite razgibane ceste med 'gričevnato' pokrajino.



Lepa gorska cesta. Čisto po Norveško. Z ogromno mest za prenočitev na visokogorskem zraku. Je kar nekaj izbire. Je pa lahko sneg do konca maja. Na cilju odlično, malce je še svetlo. Velik [parking](https://www.google.com/maps/place/60.9181633,7.2313638) - 60.9181633,7.2313638, za pohodnike in z 4-mi AD-ji. Tudi tisti hipijevski so bili.

22. Dan



Že čez 5 km sva se že morala [ustavit](#) Sogne Fjord - Aurland Stegastein. A ni nikjer nobenega?

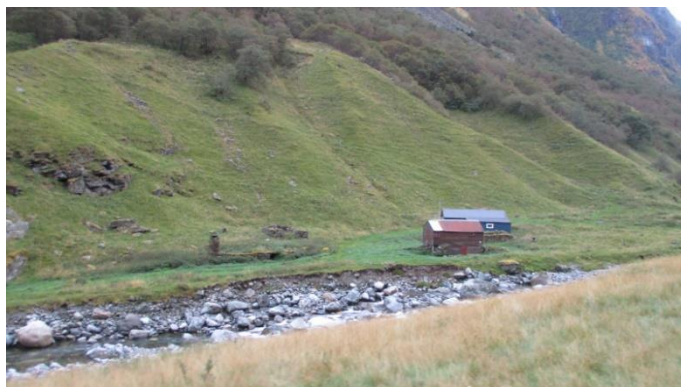


Po uspešnem spustu sva v Aurland-u. Nič posebnega. Zato pa je nekaj posebnega Flam, ki sledi. Je namreč izhodišče (?) [izletniškega vlaka](#) "Flåmsbana",

Tu turisti takoj, ko stopijo iz cruse, stopijo na vlak – da tudi taki obstajajo - katerega železniška proga predstavlja vrhunec tehnične izgradnje na Norveškem. Zgrajena je bila za potrebe tovornega prometa in je omogočala povezavo z 'svetom' ostalim delom Norveške. Kako strma je proga pove dejstvo, da kompozicijo ena lokomotiva vleče, druga lokomotiva pa poriva. Za varen spust poskrbijo posebni zavorni sistemi na vsakem vagonu.



Naju je bolj zanimala vasica [Undredal](#), na robu fjorda. Nekateri jo imajo za najlepšo vasico fjorda. Takoj po tunelu – 10 km dolg sekcijski radar – zavijeva proti fjordu in naletiva na blokado črede koz. Ne, to ni tisto romantično srečanje z ovcami ali kravami visoko na planini.



Malce pred vasico ustaviva in se peš odpraviva naprej.

In takoj akcija na verandi hiše. Starejši možakar 'razkazuje' dnevni ulov. Vsaj 6 rakov vrste 'rakus gigantes'. Opozarja naju, naj bova previdna, saj lahko odščipnejo po več prstov hkrati! Da bi ne ušli, je bila 'kopel' že pripravljena.



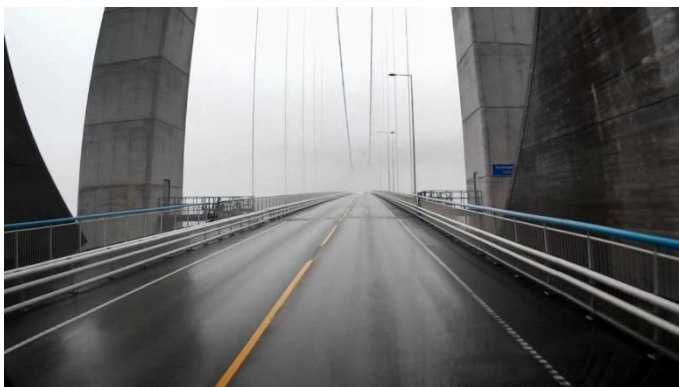
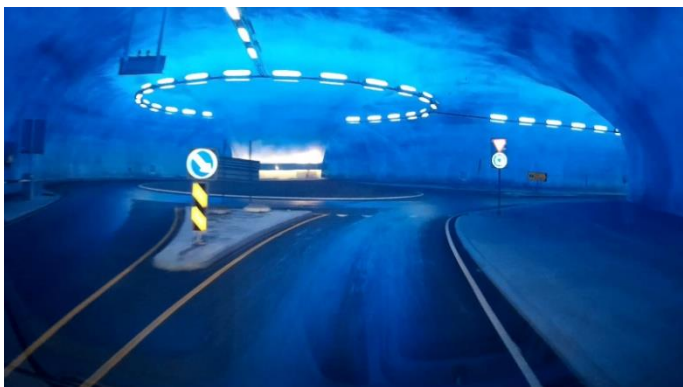
Rečica, ki se tu zliva v fjord, zadnjih 100 m teče v koritu, ki je v celoti izdolben v skali. Marmornati skali. Videti je, da je pred kratkim narasla v hudournik in napolnila korito s skalovjem. Vasica je majhna in ne vem od kod njej ta sloves. Na polno laufa poštna dostava. In to iz lokala in trgovin na okoliške lokacije.



Nov tunel in nova vasica. In kot vse ostale, nudijo turistične vožnje. Ne pozabimo, da smo še vedno v/ob največjem Norveškem fjordu!

Ta vasica ima Viking show. Če ste pravi čas tam. Nudijo pa vam tudi pravo vikinško pojedino: hamburgerje in mesne kroglice IKEA.

Na poti do največjega Norveškega slapu Voringfossen, med dežjem pobirava nekaj zanimivih stvari.



Do norveškega čudeža se na razdalji 15 km dvigneva iz 0m nad morjem, na 760 m nad morjem. OK, še enkrat. Na zračni (!) razdalji 6 km se dvigneva od 0m na 760 m nad morjem! Kako so to naredili ne vem, je pa cesta in tuneli tako zavita, da se vsaka presta/pletenka lahko skrije.

[Voringsfossen](#) je sestavljen iz treh slapov skupne višine 182 m. Ima nekaj razglednih točk na vrhu, vse ob prepadni steni in eno v rečni(?) strugi. Da se turisti ne bi dolgočasili, so Avgusta 2020 (pred enim letom 😊) odprli nov razgledni most preko slapov. Tako je pogled v lepem vremenu(!) res veličasten, če si le dovolj korajžen. Ni vremena, ni slik!



Po vrnitvi zavijeva na jug. Same slive. Same slive! Panoramska pot je na drugi strani fjorda!! Ponovna pa doživiva srečanje z nasprotnim prometom. Šlepar, ki je vozil pred nama, se je še zmaže, midva ne. Še dan danes ne vem, kdo me je takrat varoval, niti ne vem, kaj sva naredila, da smo lahko šli naprej. Ne vem! Tole je eno izmed srečanj, ki mi še dan danes prepričuje, da bi Norveška ostal v spominu kot lepa Norveška.

Molče sva nadaljevala vožnjo. Nobenih zanimivih stvari nisva videla, nič! Otopela prideva v Oddo. Industrijska siva barva in industrijska temno oker rdeča. Strezni naju šele cena za nočitev na PZA, ki zgleda kot ostanek ene demolirane hale. Se bova vrnila, če ne najdeva nič drugega, se tolaživa. Mesto zapušča industrija, prihajajo velike trgovine. Najdeva P, kjer je besedilo PLAČILO prečrtano. Stisneva se čisto k tehniški dediščini – ogromnem skladišču bog ve čega. Ne bo dolgo brezplačno, niti možnost parkiranja z AD-jem.

[P](#) - 60.0653831,6.5489



23. Dan

Noč odlično! Lokacija ni hrupna ne zaradi mesta, ne zaradi lovljenja zvokov v starem skladišču, ne zaradi reke v bližini.

Par, ki je pred nama prespal v osebni avtomobilu, je že polno opremljen s pohodno opremo in že odhaja. Nama se ne mudi, midva sva na poti vedno 'doma'!



Pri oskrbovalni postaji – nekje v hribih - je tudi kontrola tovornjakov. Povprašam, kaj in kako s cesto 520, ki pri smučišču Røld zavije na zahod. Odgovor: Ja vi kar pojdite. Je tam lepo in tudi kakšen tovornjak(!) se najde. Redno vozijo.

Cesta je poznana kot ena lepših visokogorskih cest. Sneg okoli ceste obleži dolgo v pomlad. Pa smo šli. Nismo upoštevali ne instinkta, niti včerajšnjih izkušenj. Vse se pa začne takole. In nadaljuje takole ...



20km megle. Reševala naju je domišljija ob tistih redkih nebesnih oknih, ko je posijalo sonce in sramežljivo pokazalo košček pokrajine. Verjameva, da je lepo, vendar videla nisva skoraj nič!

Po 5km sva na stari poti, sonce, malce se še celo ogreje.



Predno se zapeljeva skozi najdaljši podvodni cestni tunel, še ene prazgodovinske slike.



Tunel – pod vodo – vodi severno v Stavanger. Je najdaljši – 14,4km in naj globlji - 292m podvodni tunel za avtomobile. Ne, Japonci nimajo večjega avtomobilskega podvodnega tunela. Cestnina 14€. Light show vključen. Street view-a še ni (sep 2021)!



Meči v Stavanger-ju označujejo bitko, v kateri je zmagal Harald Lepolasi (Harald Fairhair), združil Norveško in se razglasil za prvega kralja (Vikinški krog, kjer naj bi se ostrige in največji steber na Norveškem)

Pot do nočitve je polna vikinških spomenikov, pokrajina pa intenzivna pridelava hrane v rastlinjaki. Nekateri so ponoči nenavadno barvno osvetljeni – modro, vijoličasto.

Ker se temni, hitiva na [cilij P kopališča](#) - 58.686681,5.558.

24. Dan

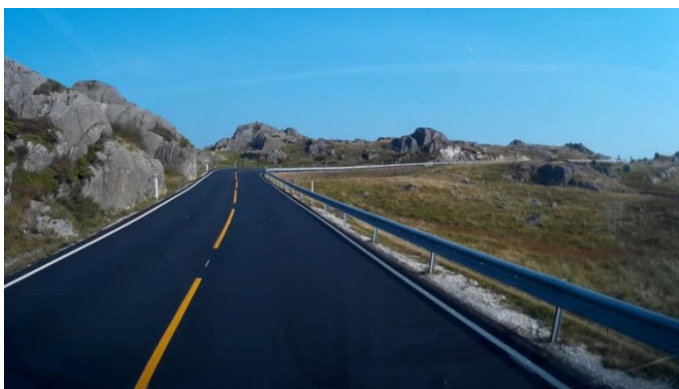


Danes je teoretično zadnji dan. Jutri gremo ob 16h na trajekt.

Torej mimo rastlinjakov, ostankov vikinških pokopališč in starih naselbin, sledov II svetovne vojne, naprej. V majhnem pristanišču opazujemo nabiranje ... alg. Z grabljami, podobnim tistim za kapesante, vlečejo po dnu in wala, barka je polna.



Ob južni obali nadaljujemo po čisto drugačni pokrajini, ki je zaščitena s strani UNESCO-a tako imenovani Magma park, vendar vikendov ne manjka.





Fjord Jøssingfjorden ima kaj za povedati in za pokazati.

V tem fjordu je Norveška izgubila 'nevtralnost'? Tu je Britanski rušilec zajel nemški tanker, ki je vozil Angleške ujetnike - mornarje z ladij, ki jih je potopil Graf Spee. In izgovor – vsaj za Nemce – je tu!

S parkirišča nad fjordom je čudovit razgled daleč na okoli. Tudi na cesto, ki tu zapelje v tunel. Ko so naredili novo cesto, je spektakularna stara cesta z okni v galeriji postala prenočitev kolesarjev in ostalih popotnikov. 20€ za spanje na lastni viseči mreži. Drva in petrolej za ogenj, brezplačno.



Na nasprotni strani se z vrha strme sive gore spušča cevovod za elektrarno. Poleg njega pa ostanki tirov, ki so jih uporabili v času izgradnje zgornjega dela elektrarne. 400 stopnice omogočajo dostop do vrha v 30 min. Brez postankov 😊



Do cilja naju pot vodi izven glavne ceste, med kamnitimi gorami. Pot je lepa, malce ozka, s pogostimi srečanji z izogibanjem. Pravih mest ni, je pa zato pokrajina.

[Feda](#). Pravijo, da je najbolj ohranjena vas.



Spanje pri svetilniku [Lindesnes](#) - 57.9849,7.049. WC v muzeju. Če bi vedela, kako lepo je tukaj, bi tu ostala dlje časa. Cena 20€.

Najprej sva si ogledala okolico, ki je 'za naju'. Sprehodi med čudovitimi skalami, zalivi. Tako svetilnik kot trdnjava. Hitro še sončni zahod. Kar nekaj ljudi je bilo. Zgledalo je kot neko srečanje ob sončnem zahodu.



25. Dan



Spanje super. Narediva malo čiščenja in na poti brezplačno oskrbo, saj sledijo 3 dnevi vožnje po avtocestah. Pot do trajekta – 70 km - je gradbišče cest. Kakršen koli ogled ni bil planiran.



Pri trajektu izbereva mesto za kosilo. Starejši par gre raje v McDonald. Kljub bližini, se izkaže, da je do njega kar zavita pot.

Ko čakava na vkrcanje na trajekt – mimo grede. Pri tem sva čakala več kot na vsem notranjem trajekten prometu po Norveški skupaj - se v pristanišču v 1h izmenjata katamaran in naš Speed boat. Katamaran je 3x manjši od Speed boat-a. Je pa 1h hitrejši.



Na ladji nakupiva zadnje spominke. Cena ni bila omembe vredna boljša od naših cen. Je zanimivo gledati te enodnevne alko turiste. V prodajalni dobiš ob nakupu dovolj alkota en voziček, da vse te platoje lahko 'pelješ' in ne nosiš. Tudi kvačka se med potnicami, da se kar kadi.



Ko pristanemo, se odločiva še za 1h vožnje v temi in dežju, ki pa me je utrudila. Izgubljava motivacijo, pada koncentracija, imava vsega dovolj.

Spala sva [na AC](#) - 56.8432807,9.741

26. DAN

Kar na hitro. Vožnja po avtocesti. Jeva v blagovnem centru Flensburg z velikim PZA. Vrhunska kitajska hrana! Takega pohanega – ja kaj češ – piščančjega zrezka pa še ne. Ocena 10+. Še sedi lahko, če pokažeš PCT. Veliko jih hrano odnese domov.

Prespiva na tistem travnatem PZA z drugega dne. Izpust in voda je tokrat ograjen z simbolično mrežo – vzdržujejo čas odprtja. So pa ta PZA odkrili tisti Poljaki/Čehi, ki po Evropi v poltovornjakih - 3,5t - razvažajo robo po EU. Pa je šel po gobe še en čudoviti PZA.

27. Dan

Med kofetkanjem na AC postajališču postanem lačen, saj vsi ene klobasice okoli prenašajo. Izkaže se, da sva na prvem Nemškem počivališču ob/na avtocesti.

In tam ženska skozi luknjo v ograjo prodaja pečenice lačnim popotnikom. Biznis se tu začne z vzklikom ali hupanjem in lastnik iz bližnje popolnoma sesute hiše prinese Original Thüringer Roster. Takoj vse razprodano. Ne za eure, za zlato (!) grejo.



Ker pečenic nisva dobila, gremo na kosilo v Nemško gostilno. Ogromna gostilna, prava nemška Jager gostilna, vse zaseden in rezervirano. In tako še 3 x. No, sedaj vem, da je tam ena. Za drugič.

In potem še enkrat spiva pri Regensburgu. [P za Walhala](#).

Zvečer ob 21:00 se pripeljeva, P nabito poln mladih, brez mask so sedeli v družbi in ga žulili. Se pač umakneva na stran. Mirno sva zaspala brez problema – ni bilo nobenega hrupa.

Zjutraj pa pride en možakar – mestni delavec - in pravi, da je tu prepovedno spati. Da to piše na tabli. Sem rekel, da nisva spala, pa mi je odgovoril, da je bil ob 6:00 zjutraj tu in da naju je videl spati – še en AD. Nima smisla lagati. Naju je vsaj pustil spati. Takoj se odpeljeva, da ne bo zahteval še parkirnino.

Ko se odpeljeva, stopi do parkirnega avtomata in videti je bilo, da je zbiralnik drobiža težak. Nemci plačujejo parking! Šel je tudi k drugemu AD – nemške registracije in verjetno zrecitiral isto, kot nama.

Na izhodu sem pogledal tablo in res piše prepovedano prenočevanje. Ker se mi zdi Regensburg na poti, si ogledava še namenski prostor v mestu. Plačljiv 12€, brez vode.

28. Dan smo doma

Rezime. Samo narava, drugačna narava!

Za mene/naju: Vožnja, vožnja pa je problem. Ozke ceste, ki nimajo izogibalšč in prijaznih Norvežanov, ni mest, kjer bi ustavil in si ogledal okolico. Bencin ni problem, cena 1,35 -1,75 Diesel (Sept 2021). [Kampi kolikor hočeš](#). Voda pri mehaničnih delavnicah vedno (BS).

Brez problema s trajekti – čakamo račun za ceste in trajekte, vozni red ima čakalni čas cca 30 min razen panoramska po zahodni obali. [Priporočam kartico za trajekte](#), mi dva sva imela 18 trajektov. Ukrepati vsaj 2 meseca pred odhodom.

Omenjeno besedilo ne izraža mnenje drugih posameznikov ali skupin!

Andreja in Brane se bosta vrnila s potepanja z avtodomom po ...